Ruth Gutmannová

narozena: 13. 4. 1930
poslední bydliště před deportací: Plzeň
transport: R č. 20 (18. 1. 1942 Plzeň → Terezín)
transport: Eo č. 870 (6. 10. 1944 Terezín → Osvětim)
zahynula

Před rokem 1939

• žila v Plzni?

Před odchodem do Terezína

• žila v Plzni

V Terezíně

• transport: R č. 20 18. 1. 1942 Plzeň → Terezín (927 zahynulých, 73 osvobozených)

• transport: Eo č. 870 6. 10. 1944 Terezín → Osvětim (1432 zahynulých,113 osvobozených)

• spolu s Flaškou, Handou a Zajíčkem hrála ve sboru školáků v Brundibárovi

• v lednu 1944 prodělala encefalitidu spolu s Hanou Lissauovou a Helgou Pollak - společně ležely v improvizované nemocnici pro encefalitiky v sokolovně
její otec pracoval v jedné z dílen na terezínských baštách

„Terezínem se začínají trousit zprávy čili bonkes, že pojede transport 5000 lidí. Na ulicích, v ubikacích, v heimech je napjatá nálada. Tu a tam je slyšet hovor: „Já ti povídám, že ten transport pojede, že v tom budu." - „Ale nepovídej, vždyť jsi chráněný, a já jsem pouhý dělník z Reitschulu." - Bohužel to už nejsou bonkes, jako bývají, ale tentokráte je to smutná pravda. V noci bude 5 000 lidí povoláno do transportu."

Ze slohové práce Ruth Gutmannové (léto 1943)

Na pokoji 28

• V červenci 1943 panovaly vysoké teploty. Pod střechou dívčího domova bylo k nevydržení. Není divu, že ani zahájení sabatu se nechtělo vydařit: **„Paní Mühlsteinová se modlila, byly rozžaté svíčky. Po modlení se dříve hrály hry. Tentokrát se četlo, skoro všichni si šli lehnout, někteří i usnuli. U stolu zůstalo sedm ze sedmadvaceti. To byl nemožný erev sabat. Ruthka, která to přichystala, plakala zklamáním."**

Ruth Gutmannová napsala Flašce: **„Vzpomeň si někdy na Terezín a heim a nezlob se na mě, když jsem Tě někdy naštvala." Ruthka, 5. říjen 1944.**

6.ledna 1944 napsala Helga Pollaková z nemocnice svému tatínkovi v dopise:
"... Ležím vedle Rutky Gutmannové. Je to moc prima děvče, je od nás z pokoje. Ležela jsem vedle ní již na sedmnáctce (marodka v dívčím domově) a už v heimu jsme se měly moc rády."

Vysvětlivky:
*1 **Tímto písmem** – *jsou uvedeny autentické (dobové) doklady*
*2 **Tímto písmem** – *jsou uvedeny vzpomínky*

Konec pokoje 28

• odešla do Osvětimi jedním z podzimních likvidačních transportů Eo, č. 870 (6.10. 1944), pokoj 28 do konce měsíce října přestal existovat

Věřím ti - věříš mi? vím - jak víš
buď - jak buď, nezradíš - nezradím

Slova této hymny, tajné přísahy dívek z pokoje 28 dívčího domova L 410 v Terezíně zapůsobila na mnohé čtenáře. Byla to hymna dívek, které držely při sobě. Snažily se pomáhat si. V této životní situaci to šlo sice těžko. Většina nepřežila. Ostatní se ale [illegible] scházejí. Vzpomínají na ty těžké časy. Nemyslí se na ně hezky, s úsměvem [illegible] Brundibár a pěkné časy, které v p[illegible] strávily.

Věřím ti – věříš mi? vím – jak víš
buď – jak buď, nezradíš – nezradím

Slova této hymny, tajné přísahy dívek z pokoje 28 dívčího domova L 410 v Terezíně zapůsobila na mnohé čtenáře. Byla to hymna dívek, které držely při sobě. Snažily se pomáhat si. V této životní situaci to šlo sice těžko. Většina nepřežila.Ostatní se ale dodnes scházejí. Vzpomínají na ty těžké časy. Nemyslí se na ně hezky, ale s úsměvem vzpomínají na hry, divadlo Brundibár a pěkné časy, které v pokoji 28 strávily.

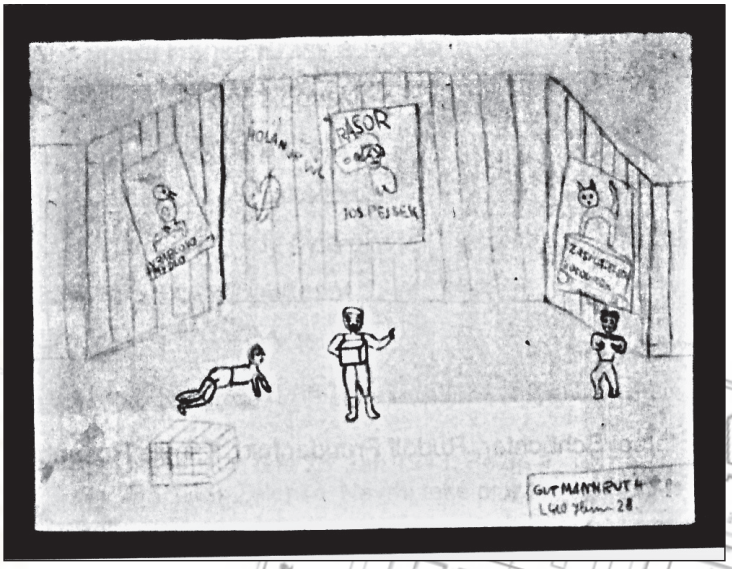

Scéna z Brundibára nakreslila Ruth Gutmannová

Po více než dvou měsících zkoušení se 23. září 1943 v Magdeburských kasárnách konala premiéra.

Lány zmizelé a mizející 1863-1945
Hana Lissau, kamarádka_Gutmannové

Iniciálu ve slohové práci Ruth Gutmannové kreslil Willy Groag

Aktéři dětské opery Brundibár, kterou napsali hudební skladatel Hans Krása a spisovatel Adolf Hoffmeister v roce 1938. Ruth zpívala ve sboru školáků.